

9. janúar 1980.

3

Nr. 3

AUGLÝSING

um breytingu á starfsreglum fyrir fangelsismáladeild dóms- og kirkjumálaráðuneytisins nr. 409/1977.

1. gr.

4. gr. orðist svo:

Deildin tekur við refsidómum til fullnustu frá rikissaksóknara og Hæstarétti og öðrum dómum, þar sem refsing er ákveðin. Sektardóma sendir deildin lögreglustjórum til fullnustu.

Deildin annast fullnustu varðhalds- og fangelsisdóma. Heimilt er að senda varðhaldsdóma fyrir áfengis- og umferðarlagabrot lögreglustjórum til fullnustu.

Deildin tilkynnir viðkomandi dómþola um dóm hans og hvenær hann skuli mæta til afplánunar. Mæti dómþoli ekki á tilsettum tíma, felur deildin viðkomandi lögreglustjóra að færa dómþola í fangelsið.

Leiti dómþoli eftir fresti á að hefja afplánun, er heimilt að veita hann í allt að 4 mánuði. Framlengja má frestinn um aðra 4 mánuði, ef sérstakar ástæður mæla með.

2. gr.

Breyting þessi er sett samkvæmt heimild í 7. gr. laga nr. 73/1969 um Stjórnarráð Íslands og samkvæmt 39. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, sbr. lög nr. 101/1976 um breytingu á þeim lögum og öðlast þegar gildi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 9. janúar 1980.

Vilmundur Gyfason.

Jón Thors.

9. janúar 1980.

Nr. 4.

REGLUGERÐ

um próf og löggildingu fyrir dómtúlka og skjalapýðendur.

1. gr.

Þeir, sem vilja öðlast rétt til að vera dómtúlkar og skjalapýðendur samkvæmt lögum nr. 32 frá 2. nóvember 1914 um heimild fyrir stjórnarráðið til að veita mönnum rétt til að vera dómtúlkar og skjalapýðendur, skulu samkvæmt ákvæðum 2. gr. nefndra laga sanna kunnáttu sína í tungu þeirri, sem þeir vilja öðlast rétt til að túlka fyrir dómi og þýða skjöl úr og á, með því að ganga undir próf, þegar ráðuneytinu þykir ástæða til. Að jafnaði skulu próf fara fram í febrúar ár hvert.

2. gr.

Prófi því, sem um ræðir í 1. gr. skal hagað sem hér segir:

I. Skriflegt próf:

- a) Tvö fjögurra tíma skrifleg próf. Þýða skal kafla úr tveimur eftirtalinna sér-
mála: verslunarmáli, lagamáli, siglingamáli, tæknimáli. Dómnefnd ákveður, í
hverju er prófað hverju sinni, og er próftaka tilkynnt um það, um leið og próf
hefst. Verkefni í hvoru prófi er einn kafli til að þýða úr íslensku á hið erlenda
mál og einn kafli til að þýða á íslensku úr hinu erlenda máli. Hvor kafl-
inn skal vera ein blaðsíða að lengd. Á prófi má nota orðabækur og önnur
hjálpargögn, sem dómnefnd hefur tilgreint eða leggur til. Við mat á úrlausnum
skal áhersla lögð á, að málfar sé rétt, að engin atriði frumtextans brenglist og
að próftaki ráði við stílsérkenni sér mála á báðum tungum.
- b) Raunhæft heimaverkefni. Próftaki fær tvo kafla til þýðingar, annan á íslensku,
hinn á hinu erlenda máli. Skal hvor kafli vera blaðsíða að lengd og líkjast sem
mest raunhæfum verkefnum, sem skjalapýðendur fá í hendur. Þýðingunni skal
skila að viku liðinni. Verkefnið skal leysa villulaust, bæði að því er varðar mál-
far, réttitun, stílsérkenni og uppsetningu. Útskýringar skulu fylgja, ef þeirra
er þörf. Þegar dómnefnd hefur farið yfir þýðingarnar, skal próftaki gera grein
fyrir þeim munnlega.

II. Munnlegt próf:

Próftaki skal túlka talað mál viðstöðulaust úr íslensku á hið erlenda mál og
úr því á íslensku. Skal það gert skiljanlega, skipulega og nákvæmlega. Við próf-
ið skal sérstök áhersla lögð á nákvæmni, minni og glöggan skilning á því, hvað
máli skipti. Verkefnin skulu vera eðlilegt talmál, sagt fram með eðlilegum hraða,
til dæmis framburður fyrir rétti. Hvort verkefni skal vera um það bil tíu mínútur
að lengd í samfelldu tali, og skal textinn vera tilbúinn á segulbandi fyrir prófið.
Við prófið skulu gerð hlé við kaflaskil, ló ekki sjaldnar en á fimmtán sekúndna
frestir eða svo, og skal próftaki hefja túlkun strax, eftir að hann hefur hlustað á
tiltekinn kafla af segulbandinu.

3. gr.

Próftaki skal leggja fram vottorð um, að hann sé íslenskur ríkisborgari og að
mannorð hans sé óskert.

4. gr.

Dómnefnd er skylt að gefa próftaka kost á leiðbeiningum um frágang skjala
og þýðingartækni á nokkurra tíma námskeiði fyrir próf.

5. gr.

Við innritun í próf greiði próftaki gjald, sem nemur helmingi gjalds fyrir lög-
gildingu til að vera dómtúlkur og skjalapýðandi. Gjaldið er óafturkræft, þó að próf-
taki komi ekki til prófs eða standist það ekki.

6. gr.

Stjórnarráðið tilnefnir í hvert sinn prófanda, og skal hann vera úr hópi lög-
giltra dómtúlka og skjalapýðenda í því máli, er um ræðir, ef þess er kostur. Jafnframt
skulu skipaðir tveir prófdómendur. Taka allir þrír í sameiningu til munnleg og
skrifleg verkefni og dæma úrlausnir. Stjórnarráðið ákveður kaup fyrir vinnu við
prófið. Nú er enginn dómtúlkur til í því máli, er um ræðir, og skipar stjórnarráðið
þá mann, er það telur til þess hæfan. Séu engir til, sem stjórnarráðið telur hæfa

til að halda prófið, skal sá, er löggildingar æskir, leggja fram gögn, sem eru óyggjandi að mati stjórnarráðsins, fyrir því, að hann hafi erlendis gengið undir próf hjá þar til hæfum mönnum, er sýni, að hann kunni hið erlenda mál nægilega. Jafnframt skal hann ganga undir próf hér á landi, er sýni, að hann ráði til fullnustu við íslenska tungu.

7. gr.

Að loknu prófi sendir prófandi stjórnarráðinu skýrslu um niðurstöður prófsins. Skal hún orðuð svo, að próftaki hafi kunnáttu til að öðlast löggildingu sem dóm-túlkur og skjalapýðandi, bæði úr íslensku á hið erlenda mál og úr hinu erlenda máli á íslensku, eða að hann hafi kunnáttu til að öðlast löggildingu sem skjalapýðandi eingöngu, eða þá að kunnátta hans sé ekki nægileg. Skulu prófdómendur undirrita skýrsluna með honum, og skulu fylgja henni hin munnlegu og skriflegu verkefni sem og úrlausnir hinna skriflegu verkefna. Veitir stjórnarráðið síðan löggildingu í samræmi við niðurstöður prófnefndar.

8. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 2. gr. laga nr. 32 2. nóvember 1914, um heimild fyrir stjórnarráðið til þess að veita mönnum rétt til þess að vera dóm-túlkur og skjalapýðendur, öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi numin reglugerð um sama efni nr. 4/1935.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 9. janúar 1980.

Vilmundur Gylfason.

Hjalti Zophoníasson.

REGLUGERÐ

um 8. flokk Veðeildar Búnaðarbanka Íslands.

1. gr.

Veðeildinni er heimilt að gefa út nýjan flokk bankavaxtabréfa og verða þau kölluð 8. flokkur.

Fjárhæðir bréfanna skulu vera 500 000, 100 000, 50 000 og 10 000 krónur og skal hver deild hafa sérstakt bókstafseinkenni, en hvert bréf tölusett.

Bankavaxtabréfin skulu afhent eingöngu til greiðslu á lausaskuldum bænda vegna framkvæmda, jarðakaupa, véla-, bústofns- og fóðurkaupa, sem þeir hafa ráðist í á árunum 1970—1979, að báðum árum meðtöldum.

2. gr.

Til tryggingar bankavaxtabréfum þessum er:

- 1) Veðskuldabréf þau, sem veðeildarflokkurinn fær frá lántakendum.
- 2) Varasjóður veðeildarflokksins.
- 3) Ábyrgð ríkissjóðs.

Ef taka þarf til trygginganna, skal það gert í þeirri röð, sem að framan greinir.

3. gr.

Bankavaxtabréfin eru verðtryggð að fullu miðað við lánskjaravísitölu útgefna af Seðlabanka Íslands.

Hækkun lánskjaravísitölu greiðist út við útdrátt bréfanna.